

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka CIX.

Vydána dne 1. října 1919.

Obsah: (Čís. 525—528.) 525. Nařízení o zřízení československé celní rady. — 526. Nařízení, kterým se na území Slovenska provádí čl. VII. zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., o úvěru pro živnostníky poškozené válkou. — 527. Nařízení o placení daně z válečných zisků a daně válečné 4% státními pokladničními poukázkami. — 528. Nařízení o odkladu působnosti zákona o osmihodinné době pracovní pro podniky železniční.

Čís. 525.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919

o zřízení československé celní rady.

Na základě zákona ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., o celním území a vybírání cla, nařizuje se:

§ 1.

U ministerstva obchodu, průmyslu a živností v Praze zřizuje se československá celní rada.

§ 2.

Československá celní rada podává dobrozdání ve sporech, týkajících se vyměření celních poplatků celními úřady, jakož i o dotazech, týkajících se určení celní sazby pro zboží, dříve než rozhodnou ministerstva financí a obchodu nebo zemědělství.

§ 3.

Československá celní rada skládá se z předsedy a nejvýše z 67 členů.

Předsedá jí ministr obchodu a je-li jinak zaměřeno, některý ze dvou zástupců jím z úředníků ministerstva obchodu jmenovaných. Členové celní rady jsou stálí a dočasní. Stálých členů je nejvýše 40, dočasných nejvýše 27.

a) Stálí členové jsou osoby, jež vyvolí příslušný ministr dle svého uvážení, a to ministr obchodu nejvýše 16, ministr financí nejvýše 16, ministr zemědělství nejvýše 8.

b) Dočasné členy jmenuje k návrhu obchodních a živnostenských komor ministr obchodu na dobu 3 let, a to: k návrhu obchodní a živnostenské komory báňsko-bystřické 2, bratislavské 2, brněnské 2, budějovické 2, chebské 2, košické 2, liberecké 2, olomoucké 2, opavské 2, plzeňské 2, pražské 5. Mimo to 4 členy na návrh ústředního svazu československých průmyslníků v Praze.

Při návrhu dočasných členů budiž označen za každého člena náhradník. Při návrzích komor, jakož i svazu průmyslníků budiž dbáno zásady, aby jednotlivé výrobní obory byly zastoupeny co možná souměrně. Za tímto účelem budiž postupováno dle instrukcí ministerstva obchodu.

§ 4.

Korporace, navrhuující dočasné členy ve smyslu § 6, nejsou při návrzích vázány na své členy.

Osoby, jmenované členy dočasnými, mohou býti po uplynutí tříletého období činnosti obchodními a živnostenskými komorami znova navrženi.

Ministr obchodu může místa dočasných členů, jež se v celní radě před uplynutím tříletého období uprázdnil, obsaditi, zejména může na návrh komory jmenovati jinou osobu, když by byla činnost v celní radě dotyčnému členu nemocí neb jinou osobní překážkou znemožněna neb značně stížena. Totéž platí obdobně v příčině ministra zemědělství a členů jím jmenovaných.

§ 5.

Československá celní rada a její odbory (§ 6) jednají v neveřejných schůzích dle jednacího řádu, vydaného celní radou a souhlasícího se zásadami, jež stanovil ministr obchodu, dohodně se s ministrem financí a s ministrem zemědělství. Jednotlivá ministerstva jsou oprávněna, do těchto schůzí vysílati dle svého uvážení zástupce, nemající práva hlasovacího, kteří však jsou oprávněni ujmouti se kdykoliv slova.

Československá celní rada a její odbory podávají svá dobrozdání na základě usnesení většiny všech přítomných k hlasování oprávněných členů. Odchylné názory buďtež na požádání hlasujících nebo vládního zástupce vyznačeny v zápisu o schůzi.

Dobrozdání o sporech, týkajících se výměry celních poplatků, zakládají se na zákonech a nařízeních té doby platných.

§ 6.

Československá celní rada shromažďuje se k valným schůzím dle potřeby na pozvání ministra obchodu.

Československá celní rada volí ze svého středu odbory, jež svolává předsednictvo dle potřeby, a to pravidelně každého měsíce. Odbory jsou oprávněny přibrati ku svým poradám znalce.

§ 7.

Kancelářské práce obstarává oddělení ministerstva obchodu, jež bylo těmito pracemi pověřeno.

Zápisy o schůzích celní rady pověřuje předseda a dva členové, zápisy o schůzích pak odborový předseda a jeden člen. Důležitější rozhodnutí učiněná po vyslechnutí Československé celní rady ministerstvem financí po dohodě s ministerstvem obchodu, a v záležitostech zemědělství a lesnictví se týkajících též v dohodě s ministerstvem zemědělství, dle jejich volného uvážení, uveřejňují se s krátkým odůvodněním, jež by umožnilo použití tohoto rozhodnutí v obdobných případech.

§ 8.

Pokud nejsou členové Československé celní rady a jejich náhradníci státními úředníky, skládají slib do rukou ministra obchodu neb jeho zástupce; po čas svého úřadování mají právo nazývat se „členy československé celní rady“ neb krátce „celními rady“.

Činnost členů Československé celní rady je čestná, bezplatná. Členům mimo Prahu bydlícím poskytne se pouze jízda zdarma, nebo se jim nahradí výlohy jízdy.

§ 9.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením jeho pověřují se ministři obchodu, financí a zemědělství.

Tusar v. r.

Dr. Horáček v. r.

Habrman v. r.

Štaněk v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Veselý v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Winter v. r.

Hampl v. r.

Čís. 526.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 23. září 1919

kterým se na území Slovenska provádí čl. VII. zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., o úvěru pro živnostníky poškozené válkou.

Ku provedení čl. VII. zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., na území Slovenska se nařizuje:

§ 1.

1. Procesní soud může na návrh žalovaného, když to jeho hospodářský stav ospravedlňuje a věřitel tím netrpí nepoměrné újmy, pro soukromoprávní peněžitě pohledávky vzniklé do 31. prosince 1918 včetně, proti živnostníkům uvedeným v čl. II. zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., pokud není nic jiného ustanoveno v § 3, určit v rozsudku delší lhůtu ke splnění, nežli zákonnou.

2. Lhůta může být povolena pro celou pohledávku anebo její část, nikoliv však přes 31. prosince 1919.

3. Žalovaný jest povinen osvědčiti skutková tvrzení, o něž opírá svůj návrh.

4. Soud může povolit lhůtu pod podmínkou, že dlužník dá jistotu.

5. Proti usnesení druhé stolice ať povolujícímu nebo odpírajícímu příročí není opravného prostředku.

6. Podal-li věřitel žalobu přes to, že dlužník ho mimosoudně žádal o poshovění a žádost zřejmě odůvodnil, a uznal-li žalobní nárok hned při prvním roku o žalobě ustanoveném, jest věřitel povinen nahraditi žalovanému náklady sporu, když soud povolí příročí, jak o ně bylo mimosoudně žádáno.

§ 2.

1. Dlužník (§ 1, odst. 1.) může u okresního soudu, v jehož obvodu má věřitel bydliště, navrhnouti, uznáváje jeho pohledávku, aby určena byla platební lhůta. Návrh takový může učiniti, i když jest závazek jeho určen notářským spisem způsobilým k exekuci.

2. Byl-li proti dlužníkovi (§ 1, odst. 1.) v upomínacím řízení vydán platební příkaz, může ve lhůtě k odporu určené u soudu, který platební příkaz vydal, navrhnouti, uznáváje věřitelovu pohledávku, aby určena byla platební lhůta dle tohoto nařízení.

3. Soud vyslechna věřitele, rozhodne usnesením. Povolí-li poshovění, vysloví v usnesení, že dlužník jest povinen zaplatiti uznanou pohledávku a určí lhůtu, anebo změně lhůtu ustanovenou v platebním příkazu, určí novou lhůtu ku plnění.

4. I tu platí obdobně ustanovení § 1. Dlužník jest povinen nahraditi věřiteli náklady spojené s jeho výslechem, leč by věřitel odmítnul jeho zřejmě odůvodněnou mimosoudní žádost za poshovění a soud příročí povolil, jak bylo za ně mimosoudně žádáno.

§ 3.

Ustanovení §§ 1 a 2 neplatí o pohledávkách ze směnek a šeků, jakož i: